Burgemeester Verheugt en gemeentesecretaris Vogels

Bestuurlijke spanningen in Mierlo

- **Langdurig ambt**: Johannes Cornelis Josephus Verheugt was al sinds 1910 burgemeester van Mierlo.
- **Machtsstrijd**: Tijdens de bezetting ontstond een diep conflict tussen Verheugt en gemeentesecretaris A.F. Vogels.
- **Wederzijdse beschuldigingen**: Beiden beschuldigden elkaar ervan met de Duitse bezetter te heulen.
- **Ontslag**: Dit leidde in het voorjaar van 1944 tot het stopzetten van de werkzaamheden en een oneervol ontslag voor Verheugt.
- **Rehabilitatie**: Het argument van het helpen van Joodse onderduikers werd na de oorlog vaak aangevoerd om zuiveringen of sancties te ontlopen, een strategie die ook door grote industriëlen werd toegepast.

Het Lido als politieke en industriële achterkamer

De weigering om het Lido te sluiten sluit aan bij de strategische status die de locatie destijds genoot:

- **Informele vrijplaats**: Terwijl fabrieken in Eindhoven streng werden bewaakt, fungeerde het Lido in de Mierlose bossen als een informele ontmoetingsplek.
- **Netwerken**: Topmannen en industriëlen feteerden hier Duitse officieren om cruciale orders voor onder andere Philips-radiobuizen (zoals de RL12P35) veilig te stellen.
- **Lokale kennis**: Als hoogste burgerlijke autoriteit kon de burgemeester niet om de aanwezigheid van de internationale nazi-top en de economische deals in zijn eigen gemeente heen.

Omissie in de geschiedschrijving

Het minimaliseren van de rol van Verheugt en het Lido in naoorlogse verhalen past binnen de brede trend van **imago-bescherming** van de gemeente Geldrop-Mierlo. Door de focus te leggen op de cultuur van het kersendorp en eventuele daden van verzet, werd de harde politieke en technologische realiteit van de regio Eindhoven lange tijd buiten de officiële geschiedenisboekjes gehouden.

Oprechte geschiedschrijving zonder censuur vormt het fundament voor toekomstige maatschappelijke weerbaarheid

Het doelbewust weglaten van negatieve gebeurtenissen blokkeert kritisch historisch besef en vervalst het collectieve geheugen.

Gevaren van selectieve geschiedschrijving

- **Inzichtverlies**: Het maskeren van opportunisme en morele compromissen.
- **Schijnveiligheid**: Het creëren van een onrealistisch zwart-witbeeld.
- **Reputatiebelang**: Het verkiezen van lokale trots boven harde feiten.
- **Blinde vlekken**: Het onzichtbaar maken van strategische oorlogsbelangen.

De waarde van de grijze realiteit

Betrouwbare geschiedschrijving vereist documentatie van de volledige realiteit. Juist de historische paradox in Mierlo biedt diepe maatschappelijke lessen. De onschuldige volkscultuur van de kersenteelt bestond direct naast de schimmige machtspolitiek in het Lido. Dit toont aan hoe geruisloos collaboratie en normalisering binnen een lokale gemeenschap kunnen plaatsvinden.

Alleen door de economische belangen en de politieke compromissen uit het verleden kritisch te analyseren, ontstaat er een bruikbaar moreel kompas voor toekomstige generaties, (respect voor het verzet).